

VOJNI INVALID

GLASILO UDRUŽENJA

VOJNIH INVALIDOV KRALJEVINE S.H.S. IZVRŠNEGA ODBORA V LJUBLJANI

List izhaja 1. in 15. v mesecu. — Posamezna številka 1 Din. Naročnina mesečno 2 Din. — Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredništvo in upravišтво v Ljubljani, Št. Peterska vojašnica.

Aleluja.

Ko so utihnili zvonovi je bila žalost. Črni petek, veliki petek je tiščal s svojo težo in grozo vse, ki jih je bičala krivica. Ali niso klonili. Z napori svojih sil so se borili in in korak za korakom šli naprej k zmagi. Težka je bila zmaga, ali sladka, ker je vznikla iz toliko trpljenja.

In tedaj so zopet zazvonili zvonovi. Zapeli so lepo pesem vstajenja in vse se je pozdravljalo in klicalo:

»Aleluja — veseli se — Aleluja«.

On, ki je trpel za vse ponižane in razžaljene, je pa vstal, ves bliščec, kakor solnce, iz groba, kamor so ga zapečatili, vstal je iz **lastnih moči**. Nikdo mu ni pomagal, nego iz lastnih moči je premagal vse sovražnike in vso krivico in jo zlomil.

Praznik Njegov praznujemo sedaj zopet, praznik vstajenja iz **lastne moči**, in aleluja odmeva po zemlji.

Mi invalidi ga smemo praznovati. Mi invalidi ga praznujemo. Ne zato, ker je že nastopil za nas ta praznik. Ne, za nas še ne pojo zvonovi »aleluja«, nego plačejo še »miserere«, za nas oni molče s svojo pesmijo. Naš črni petek, veliki petek je nad nami. Ali mi praznujemo današnji praznik vstajenja zato, ker je on naš simbol. Mi, ponižani in razžaljeni bomo tudi vstali. Naše borbe so težke, korak za korakom se moramo boriti za svoja prava, za zboljšanje svoje bede. Korak za korakom, kateri vsak je še otežkočen z intrigami v lastnih vrstah, z osebnim koristolovstvom in povzdigovanjem svoje žalostne osebe. Pravimo, žalostne, ker koristi vojnih žrtev so deveta briga onim, ki nam mečejo polena pod noge.

Ali navzlic temu mi gremo naprej. Vkljub vsemu se mi ne plašimo, nego korakamo dalje, da priborimo invalidom vedno več in vedno več tega, kar nam pripada.

In to, zanašajoči se samo na svoje lastne moči. On, čigar praznik praznujemo sedaj, On, kateremu velja »aleluja« nam je pokazal, da treba zmagovati z lastno močjo. Nikar se zanašati na pomoč od neke, ker ona ne pride, sedem let ni prišla in le drobtinice, za katere smo se morali še povrh tudi boriti, so nam padale. Naj si vsaka vojna žrtev zapiše na vidno mesto svoje geslo: »Z lastnimi močmi samo, se bo zboljšal moj položaj.« To geslo naj vsakdo izvaja dosledno in potem bo brezdvomno tudi za nas prišlo vstajenje, tudi za nas bo zaorila »aleluja«.

Z lastnimi močmi. Velika je ta beseda. Globoka je ta beseda. Pomembna je ta beseda. Z lastnimi močmi, ako bomo zvesti svoji organizaciji, ako bomo vsi v svoji organizaciji, ako bomo to svojo organizacijo podpirali v vseh slučajih, bomo dosegli to, kar smo zastopni pričakovali sedem let. Svatopluk je na smrtni postelji razvezano butaro palic zlomil, njegovi zdravi sinovi zvezane butare palic niso mogli zlomiti. Tudi to naj vsaki vojni žrtvi lebdi pred očmi. Samo zvezani v snop svoje organizacije bomo nezlomljivi in kot nezlomljivi bomo iz lastnih moči šli k svoji »aleluji«.

Naše glasilo »Vojni invalid«, je naše orožje. Vsak iz vas, kolikorkoli vas je po Sloveniji, naj naroči to orožje. In potem bo to orožje mogočno, veliko, pomembno. Pomislite samo, da »Vojni invalid« izide med vojne žrtve v 10.000 in še več izvodih. To bi lahko, ako bi vsaka organizirana vojna žrtev bila naročena nanj. Koliko bi lahko prinašal koristnega, poučnega... Kako bi se lahko boril za naše pravice... In tako velikega, tako številnega bi se bali in bi poslušali njegov glas in njegove zahteve. In aleluja vojnim žrtvam bi ne izostala.

Glejte, tako bi mi, vojne žrtve iz lastne moči, kakor On, katerega alelujo praznujemo

sedaj, tudi zapeli svojo alelujo in zvonovi bi več ne plakali »miserere«, nego bi mogočno in zmagovalno zapeli »aleluja«.

Sovraštvo je zlomil On, ki mu velja današnja aleluja. Zlomil ga je z veličastvenim svojim vstajenjem iz lastne moči. Vsi tisti, ki so Ga topli, Ga suvali, Mu pljuvali v obraz in Ga križali, vsi ti so zbežali prestrašeni pred mogočnostjo njegovih lastnih moči. Tudi nas tepejo, tudi nas križajo. Najdejo se, ki nam pljuvajo v obraz, ker bi radi sesali iz nas našo kri... Iztrebimo iz svojih vrst sovraštvo; iztrebimo tiste, ki sejejo to ljuliko in bodimo kakor zvezana butara palic pred sinovi Svato-pluka. Iz lastne moči iztrebimo gnoj z nas in korakajmo zmagovalno naprej za **svoje** izboljšanje, za **svoja** prava, ki so **naša** prava, naš vojnih žrtev.

Zvonovi zvone... pesem odmeva... Aleluja je povsod. Naj bo nam simbol. Z lastnimi močmi stresimo z ramen veliki petek, da bo naša velika nedelja, da bo naš aleluja čimprej.

In to bodi naš velikonočni pozdrav vam vsem, vojne žrtve.

Aleluja...

Občni zbor Izvršnega odbora.

Letošnji redni občni zbor izvršnega odbora se je vršil dne 25. marca t. l. dopoldne in popoldne v veliki dvorani mestnega doma v Ljubljani. Otvoril ga je predsednik IO tov. Matko Štefe, konstatiral sklepčnost in pozdravil navzoče posebno odposlanca velikega župana g. dr. Goršiča, Zveze bivših vojakov gg. majorja Colariča, Bonača in Pavlina.

Predlagal je vdanostno brzojavko Nj. Vel. kralju, ki je bila odposlana.

Pozdravil je našega Velikega dobrotvora Nj. Vis. princa Džorža.

Dočim so drugi kleli pred izvršitvijo obsodbe dan svojega rojstva in lastne tovariše, moli ta Jezus za svoje sovražnike. Nad drugimi obsojenci so se pred smrtjo razprostirale temne, pošastne sence pekla in obupa, ta Jezus pa odločuje in razpolaga o raj. V umiranju drugih je čul ječanje in hropenje ugašajočega življenja, je videl brezpogojno predajo pred tiranskim nasilstvom smrti, pri tem Jezusu pa čuje v smrtni borbi njegov mogočni, silni klic nezlomljive, neizčrpljive moči, klic: Victoria! — zmaga — ki ruši, tepta in pogazi smrt in peklo. »Stotnik pa, ki je nasproti stal, ko je videl, da je tako kličeč umrl, je rekel: »Res, ta človek je bil Sin božji.« (Mark. 15. 39.) In ko je ob smrti Jezusovi celo zemlja zarjula gorjupe bolesti, tresoč se vsa v svojih težajih, ko se je skalovje lomilo in pokajoč sesedalo, ko so grobovi bruhal iz sebe žrtve črvov in plesnobe ter so blede mrtveci blodili okoli, tedaj, »ko je stotnik videl, kar se je zgodilo, je Boga častil, rekoč: Resnično, ta človek je bil pravičen«, po krivem obsojen. (Luk. 23. 47.) Njegov raport se ne glasi: »Obsodba izvršena, Jezus Nazareški mrtev in odpravljen« — ne, marveč on javlja pred navzočim ljudstvom, pred lastnimi vojniki in pred sovražniki Kristusovi jedrnat in močnat: »Jezus, Sin božji.« Rimski stotnik pod križem postane tako prvi križar, prvi legijonar one častne garde vitezov križa, ki skozi vsa stoletja do današnjega dne zro na goro mrtvaških glav nad Jeruzalemom,

LISTEK.

Fran Bonač:

Vemo, da je Kristus od smrti vstal resnično.

Rezko in kratko, kakor meč gospodovalcev sveta, je zaukazovalo dnevno povelje spomladi l. 33. p. r. Kr. rimski garniziji v Jeruzalemu: »Močna, ojačena straža se razpostavi ob dvorcu Pilatovem takoj po svitu jutranje zarje, obkoli tri na smrt obsojene hudodelce in jih nato popelje na morišče. Smer: gora mrtvaških glav. Ceto vodi dežurni oficir.« Ogrumni veletoči ljudstva, za velikonočni praznik zbranega v Jeruzalemu, so valovili po ulicah; bes, gnjev in sovraštvo, neizprosno, smrtno, je plalo in se kresalo na obrazu vseh. Živi satani so švigali pismouki in licemerski farizeji vsepovsod in podžigali ter netili že itak do skrajnosti razpaljene strasti.

Mirno, kot izklesan je slonel stotnik ob svoji sulici in opazoval potek dogodkov. Pri Jupitru! Kar nič prijetno povelje: spremljati rabeljski spreved na morišče, odbiti eventualne osvoboditvene poizkuse prijateljev in pristašev obsojencev, preprečiti brahijalne izbruhe divje množice, prisostvovati moritvi in nazadnje raportirati o vsem. Prav zares neprijeten ukaz, bolj neprijeten in mrk, kakor pohod na otvor-

jeno bojno poljano. Ampak vojaku je ukaz svet, zato: »Nastop, sulice dvigni, pritrdi si meč in čelado, obsojence v sredo in korakaj, marš!« Kakor da bi jeklo bruhalo vse svoje bese, kakor da bi se rušil ves svet, tako je sikalo in vikalo, hreščalo in vriščalo vsenaokoli in ves ta orkan divje, fanatične jeze ni veljal drugima dvema, ki sta oba še čvrsta, jaka, nedotaknjena moža, nego onemu, ki se je liki senca plazil prvi in ki je bil ena sama strašna, krvava sraga. In rimski poveljnik straže opazuje in vidi, kako dviga druhal pesti, kako bi najraje kar na mestu že kamenjala in raztrgala na kose Njega, ki pa pri vsem tem ohrani veličastveni mir in čudovito milino. Stotnik sam poštena, odkritosrčna paganska duša, motri, opazuje mirno naprej. Vidi, kako šepetajo vele, osinele ustnice Onega raztepenega in kruto razmesarjenega »hudodelca«, ki je baše hotel postati kralj judovski, tihe molitvice za one, ki mu sikajo kletvic surovih cel roj, vidi, kako blagoslovlja one, ki ga, že docela onemoglega še naprej bijejo in pehajo. Na morišču zapazi, kako voljno in krotko podaja roke pod žreblje in sliži iz najbližje okolice križanemu nasproti stoječ, njegove sedmere poslednje besede. — Ta stotnik ni bil gotovo čuvstven, sentimentalni človek; neštetočrat je zrl na junaškem mejdanu odposlanki iz večnosti v oči, nebroj tovarišev in vojakov je videl umirati, večkrat je vodil na smrt obsojene na morišče, ampak še nihče ni bil umrl tako, kakor je umiral ta Jezus iz Nazareta.

Občni zbor se je spomnil vseh umrlih tovarišev in tovarišic ter so se vsi navzoči v znak sožalja dvignili raz sedežev.

Tov. Štefe je predlagal izvolitev funkcijonarjev občnega zbora.

Za predsednika občnega zbora so bili predlagani tov. Jenko, Žabkar in Rus.

Prva dva sta bila izvoljena, ker pa tov. Jenko ni hotel prevzeti, je prevzel predsedstvo občnega zbora tov. Žabkar iz Krškega.

Izvoljena sta bila zapisnikarja tov. Rus in Bajželj, overovatelja zapisnika pa tov. Turk in Žerjav.

Končno je bil izvoljen še verifikacijski odbor, ki je ugotovil pravilnost pooblastil in sicer tov. Cundrič, Jenko in Čreslovnik ter odbor za predloge in pritožbe iz tov. Rabiča, Grče in Petruše.

Tov. Žabkar je zavzel mesto predsednika občnega zbora, se zahvalil za poverenje in prosil naj bo debata stvarna, kratka in po dnevnem redu.

Besedo so dobili najprej povabljeni gostje:

G. dr. Goršič je pozdravil navzoče v imenu g. velikega župana ter jim zagotovil, da bo oblast na objektivni način postopala v invalidskem vprašanju in vsi merodajni funkcionarji izkazali v vsakem oziru naklonjenost. Sporočil je izraz g. velikega župana, ki pozdravlja občni zbor in mu želi najlepših uspehov. (Ploskanje.)

G. major Colarič je najprej omenil, da se že poznamo iz protesta za zakon novembra pr. l. Takrat je iz čuta popolne solidarnosti govoril precej ogorčeno. Tudi danes se izjavlja v imenu Zveze, da se hoče boriti za naše pravice. Dejal je: »Vaš zakon, je naš zakon«. Ali niste zaslužili takega! Zdravih udov Vam ne more nihče dati toda pravica se Vam naj da, ki Vam pristojata. Branili ste Jadransko morje, branili ste domovino pred naravnim sovražnikom. Največja krivica se Vam dela. Po izreku »Ceterum censeo«, ki smo se ga učili v dijaških letih se hočemo boriti za pravice vojnih žrtev. Čut hvaležnosti zahteva, da se Vam da, kar Vam gre. Bodite složni, pa boste gotovo dosegli. (Ploskanje.)

Tov. Rus je prosil, da sme postaviti vprašanje na g. dr. Goršiča, ker bodo gg. gostje gotovo pred izvršitvijo občnega zbora odšli.

Na to je pojasnjeval položaj nekega invalida, ki ne dobi kljub intervencijam priznane invalidnine.

Tov. Maroh je postavil enako vprašanje glede zavlačevanja prošenj za obleke in dobil je pojasnilo, da imajo pravico nanje samo gojenci zavodov, drugi pa se prostovoljno vpoštevajo po možnosti, v merah kreditov.

Stavil je tudi prošnjo za nameščenje nekega invalida v protezno delavnico.

Tov. Rant je protestiral, da protezna delavnica poziva invalide po protezne pripomočke, tudi ako jih nima v zalogi.

Nato so gostje zapustili občni zbor.

Tov. Žabkar pa je po dnevnem redu postavil nadaljnjo točko »Poročilo odbora« v debato.

Tov. Rus je predlagal združitev poročila uprave in nadzorstva, kar je bilo sprejeto.

Najprej je podal izjavo v imenu nadzornega odbora tov. Plehan, da se je vedno kontroliralo in našlo vse v najlepšem redu.

Vnela se je debata.

se ne zmenijo za poroge pritlikavcev in paglavcev samosrajčnikov, kateri sramote, česar ne razumejo ali kar se protivi njihovim strastem, ter gromko in neustrašeno govore venomer: »Resnično, ta človek je Sin božji.«

Ta stotnik je zastavonoša vseh onih, ki le v neizmernem žrtvovanju Sinu božjega na križu zapadejo vso bol in vse strašno gorje, ki leži nad človeškim rodом vse od Adama sem, kakor ga je zapopadel neki preprosti sin Sibirije v strašnem letu 1915., ko je umiral na karpatskih obronkih, pravi vitez iz čete stotnikove pod križem.

Po vroči bitki je bilo v tisti grozni zimi. Zabrnelo je v telefonu. Glas je veleval poveljniku vojne bolnišnice, ki se je začasno nahajala v neki karpatski lovski koči: »Na zapuščeno bojišče naj se koj poda en zdravnik, vojni kurat in 15 mož sanitancev, da preiščejo krvavo pozorišče in vse ukrenejo v pomoč ranjencem ali pokop padlim junakom.« Tudi ta ukaz ni bil ravno prijeten. Snega je ležalo na metre v gorovju, ki loči Madžarsko od Galicije, volkovi in medvedje ter divje ptice ujede so imeli razkošne gostije, pri katerih je sodeloval cel koncert divje besnečih granat, šrapnelov in svinčenk. Kot da bi orjaška roka strašnega zmaja segla preko gora, se je zasvetila za hip luč žarometov, ko so ti možje, pokorni povelju, do prs gazeč po sneženih zametih, odšli na samaritansko delo. Nabrušeno jeklo so bile poteze na obrazih teh mož in dva mlajša od te

Tov. Rus je izjavil, da moramo biti z delom zadovoljni posebno kar se tiče finančne strani.

Kritiziral je pa v tem oziru središni odbor in pristavil, da se mu ne zdi, da zavzema svoje stališče s takim idealom, kakoršnega smo vstvarili na kongresu v Brodu.

Tov. Marinko je govoril kot odposlanec zadruge Vzajemna pomoč. Navdaja ga ogorčenje, ako gleda aktivno bilanco in najde našete razne banke med tem ko se pri denarnih vlogah ignorira inv. zadruga. S tem bi se ista precej okrepila z obrestmi. Obstoja neko slepomišljenje med IO in zadrugo. Današnji občni zbor naj to enkrat za vselej odpravi. IO ni dal zadrugi vsega izkazanega denarja, ki je bil za časa ustanovitve v njegovi bilanci, ker služi neko politično nezanesljivost. IO je napravil pri izročitvi denarja neumestne odtegljaje (denar s katerim so podpisane akcije Beograjske zadruge in 25% zadnje dotacije 4 pro mile monopolnega fonda po sklepu kongresa). Ako današnji občni zbor to potrdi, naj bo.

Verifikacijski odbor razglasi na to svojo verifikacijo.

Pravilnih pooblastil je bilo 41, sporni pa sta bili 2 pooblastili, ker so bile na njih tehnične pogoške. Občni zbor sprejme vseh 43 pooblastilcev in sicer sledečih podružnic in tovarišev: Moravče (Rant), Ljubljana (Bajželj), Gor. Radgona (Mir), Črnomelj (Maurin), Novo mesto (Robas), Trbovlje (Vozel), Cerknica (Mlinar), Selca (Kovač), Dol. Logatec (Straus), Metlika (Stankovič), Žiri (Šubic), Trebnje (Novak), Slovenjgradec (Čreslovnik), Žužemberk (Smrke), Ormož (Miško), Šmarje pri Sevnici (Sever), Vel. Lašče (Prijetelj), Mokronog (Kramaršič), Zagorje (Keselj), Konjice (Podlunšek), Polzela (Jelen), Šoštanj (Aram), Guštanj (Čreslovnik), Kranj (Štuler), Vrhnika (Turk), Celje (Jenko), Šmarje pri Jelšah (Petruša), Murska Sobota (Titan), Gorje pri Bledu (Cundrič), Tržič (Kveder), Ljutomer (Pihler), Beltinci (Hajdinek), Dol. Lendava (Grča), Ribnica (Škrabec), Kamnik (Belin), Bled (Rus), Radovljica (Rabič), Boh. Bistrica (Rejc), Ptuj (Maroh), Krško (Žabkar), Košanjevica (Zalar), Brežice (Žerjav), Maribor (Fras).

Neverificirano je ostalo pooblastilo iz Škofje Loke, ker je delegat došel prepozno.

Najprvo so dobili besedo še k debati pri-glašeni delegati o poročilu, po zaključku iste pa je IO dajal odgovore in pojasnila.

Tov. Čreslovnik in Kveder sta zagovarjala naložitev denarja IO v zadrugi.

Tov. Jenko je želel pojasniti k spremembam v odboru, češ, da se o tem podružnice premalo informira. Tudi se jih premalo obvesti o plenarnih sejah. Kako je s predvodbami? Nekatera sodišča ne delajo. Uprava Vojnega invalida funkcionira pomanjkljivo pri razpošiljanju. Ali je še kaj upanja na reverze pri trafikah?

Tov. Žabkar vpraša kakšen ključ obstoja pri razdelitvi monopolnega fonda. Koliko so dobile posamezne podružnice podpore poleg 320 članov v seznamu?

Tov. Mlekuš želi razbistritve položaja, da so bili nekateri odborniki primorani odstopiti. Istim se mora dati besedo, da svoje zadeve opravdajo. Veliko se sedaj o tem šušlja po Ljubljani.

Tov. Osana to oporeka kot ilegalno, ker ima vsak član pravico postaviti 10 dni prej pismene pritožbe, nima pa pravice debate na občnem zboru.

Tov. Maroh je za to, da se da beseda tov. Krušiču. Vname se debata med katero je tov. Kramaršič za to, da spada zadeva k slučajnostmi, tov. Belin, Mlekuš in Žabkar pa so za to, da tov. Krušič govori.

Tov. Žabkar poda kar »ex präsidio« besedo tov. Krušiču, na kar nastane močno oporekanje in sklicevanje na pravila.

Tov. Rus stavi predlog, da se zasliši tov. Krušiča pri slučajnostih kar tov. Krušič ugovarja na ta način, da ni bila njegova ostavka sprejeta in se smatra še za odbornika.

Tudi tov. Rant je za besedo tov. Krušiču, ker mora biti zadeva jasna že pred volitvijo.

Nato pa tov. Štravs predlaga besedo tov. Krušiču pred absolutorijem, kar je bilo soglasno sprejeto.

Tov. Štefe je na to pojasnil posamezna vprašanja in odgovarjal delegatom.

Začel je pri delu za zakon. Očita se nam separatizem in nedelavnost. S trudom smo dobili načrt zakona, toda ne od SO. Zavzeli smo društveno pot in sicer popolnoma pripravljeni. Preštudirali smo načrt zakona, svoje predloge formulirali v resoluciji, ki je bila podlaga resoluciji SO. Delegata sta šla v Beograd, podvzela korake pri SO in na vseh merodajnih mestih. Na plenarni seji, ki se je skicala na zahtevo nekaterih izvršnih odborov smo sprevideli, da stoji vprašanje slabo. V našem nastopu proti temu so nas podpirali posebno Hrvati in Dalmatinci, nekateri pa so se izgovarjali, da je udruženje v notranosti preslabo za izvojevanje. Kljub temu smo napravili pritisk, ker smo bili nekateri drugačnega mnenja in potom intervencij na najvišjih mestih se nam je posrečilo vendar kolikor toliko popraviti. Doma smo sklicali proteste in članstvo vedno informirali. Vsako predbacivanje v tem oziru nam, je neumestno in temelji na izmišljotinah in neinformiranosti. Zadrugarstvo (na tozadevna predbacivanja tov. Marinka.) Da bi bil IO primoran predati zadrugi celo svoto monopolnega fonda ni točno.

Na ustanovnem občnem zboru se je govorilo o fondu toda o nikaki svoti.

IO je bil pooblaščen od kongresa odbiti 25%. Odbil pa je le od zadnjega obroka in pa stroške za ustanovitev zadruge. Imel pa je že veliko prej odbito svoto 37.000 Din, za katero so bile kupljene delnice Beograjske akcijske družbe, ki so last podružnic in od istih odobrene. Kar se tiče vlaganja kapitala v zadrugo ni bilo nobene politike ampak dokler zadruga ne prizna za članice naših podružnic in IO očeta zadruge, ne more isti imeti dobre vere v zadrugo.

Radi sprememb v odboru hoče govoriti pozneje po Krušičevem pojasnilu.

Na Jenkovo vprašanje o tesnejši zvezi s podružnicami in informiranje izjavlja, da IO vsako zadevo obvesti potom okrožnic in glasila.

Glede trafik je napravil vso spremembo zagrebški inšpektorat, proti čemur je IO že večkrat interveniral. Zadnji protest je pred kratkim odstopljen naprej.

bolničarske čete sta, polglasno pevajoč, mamljala skozi zobe:

Ah gališka zemlja tužna
in karpatske stene ve,
težke kot veriga sužnja
nam oklepate srce.

Dva sanitetska psa sta se v divjem diru odstranila od skupine in kmalu nato je ljuto bevskanje in votlo renčanje presekalo kot britev ostro ozračje. Zdravnik se je ozrl na višino, odkoder je prihajalo lajanje in je rekel resno kuratu: »Prijetelj, tam gori nas čaka težko delo.« Vsi so pospešili korake in se s silnim naporom polni zločestih slutenj vzpenjali kvišku. Od daleč so zapazili že cele kolobarje velikih ptic roparic, krožečih v silnih jatah okolu neke skale, ki je strmela vun iz bukovja in jelševine. Prišedšim pod skalo se je nudil grozen prizor. Na neki zaseki je ležal ruski vojak; oprsje in trebuh je imel strahovito razparan od sovražnega šrapnela in živemu še (braniti se pa sam več ni mogel), so te strašne ptice ujede kljuvale, trgale in mesarile drob, jetra, žolč in čreva. Zdravnik je s strelom iz samokresa preplašil te krute roparice višin, nato pa je ubogemu trpinu vlijel nekaj kapljic konjaka na višnjeve in udrte ustnice. Njegove oči so se odprle in toplo zastrmele v svet. Kurat mu je odpel ovratnik in naproti je zablestel preprost, pravoslavni križec, kakor so ga nosili skorajda vsi

ruski bojevniki. Križ se je zablestel, ki mu ga je morda pripela za vrat sivolasa mamica iz sibirskih step. Mučenik je zbral zadnje moči in hotel dvigniti roke, z vsem žarom svoje duše je poljubil križ, ki mu ga je držal kurat pred očmi in preko njegovih modro podplutih ustnic so pripolzele s kapljicami krvi te-le čudovite besede: »Hristos voskrese, istinno voskrese! — Kristus je vstal, zares je vstal!« Krčevito je zadržetal in zopet zasnil. Iz ostrih in trdih potez, kakor v bronu vlitih okolu stoječih mož, ki so že videli strašnih prizorov nebroj, so se prikradle solze in pred njihovim duhom je stala v grozni veličini vsa pretresljiva tragedija Kalvarije, to vekovito osišče vseh časov in vekov, to orjaško zrcalo, v katerem spozna Adamov sin vse svoje gorje in doumeva vso nepopisljivo zemsko bol. Na Kalvarijo in le preko Kalvarije gre človeška stopinja. K lastnemu vstajenju in končni sreči. Zdravnik je hotel z usmiljenim strelom iz samokresa končati strašno trpljenje ubogega vojaka, po nasvetu kurata pa, ki je resno dejal: »Prijetelj, le Bog je gospodar čez življenje in smrt,« mu je ubrizgal nekaj kapljic morfija in v blagodejni omotici je trpin čez nekaj ur, prenešen na improvizirani nosilnici, preminul v lovski koči in odšel kakor Kristus Gospod nekoč, k vstajenju. Pot mu je kazal stotnik izpod križa. Hristos voskrese, istinno voskrese! Aleluja!

Štiri pro mile je še od prejšnjega leta za razdeliti. Zastopamo bazo osvojeno v udruženju, plenum pa zagovarja način osvojen v ministrstvu. Pritožimo se kongresu.

Nato pojasni še tajnik tov. Benedik deplasanje monopolskega fonda v zadrugo in sicer z zneski. Dalje pojasni še postopanje IO pri honorarjih, prevedbah, reverzih trafikantov in pri uverenjih za vožnje.

K izvajanjem tov. Štefeta se oglasi zopet tov. Marinko z ugovori, da je bil monopolski fond za zadrugo ugotovljen s pooblaščenimi delegati o priliki ustanovnega občnega zbora in da spada glasom zapisnika cel fond zadrugi.

Glede vlog konstatira, da IO ravno svojemu otroku noče nalagati.

Zadruga je zavzela stališče invalidske in zadruge udruženja. Da pa podružnic in IO ni sprejela, je merodajen zapisnik ustanovnega občnega zbora, ker so tam podružnice odklanjale pogoj jamstva.

Tov. Štefe pripominja, da zadruga zahteva nekaj nemogočega in sicer nadomestek za deleže Beogradske a. d., ki so bili že davno prej odobreni in odpisani iz monopolskega fonda. Hotel pa je IO da bodo podružnice zagospodarile v zadrugi, zato se je poslužil prava na 25% odtegljaj. Ni pa vezan na nikak sklep ustanovnega občnega zbora, ki ni bil merodajen, odločati za udruženje. Sicer pa je fond namenjen za zadrugarstvo, ne pa za eno zadrugo.

Tov. Marinko hoče staviti predlog: Ves monopolski denar gre v zadrugi ustanovni fond. Ves denar udruženja gre kot vloga k zadrugi. Sprejme se podružnice, ki nudijo jamstvo.

Predlog pa se mu odbija, ker ni delegat.

Tov. Rus ugotavlja, da je zadrugo delovanje popolnoma ločeno od udruženja, kar se je ugotovilo na prvi seji uprave in nadzorstva. Odtegnjenih 25% je last IO oziroma podružnic, ker so namenjene v njihov dobrobit in popolnoma opravdane po sklepu udruženja. Zato ne bodo delegati glasovali proti podružnicam. Danes imajo govoriti v zadrugi le člani, udruženje pa hoče na ta način šele postati član.

Kritizira delovanje zadrugne uprave, ki je pokazala to s tem, da ni bilo nikogar na sejo nadzorstva, da bi vsaj predložil knjige.

Tov. Rus stavi predlog: IO naj obdrži 25% odtegljaj in delnice Beogradske a. d. Denar bo naložen kot vloga toliko časa v drugih denarnih zavodih, dokler zadruga ne sprejme za člane podružnic in IO.

Tov. Strle ugotavlja, da se IO napada, ko ima premoženje, sicer bi ga nihče ne napadal. Bolje bi bilo, ako bi se pustil ves denar v udruženju, kjer se morejo dajati brezobrestna posojila, ne pa kakor zadruga po 8%.

Nato prosi za besedo g. dr. Jež iz Beograda, naš častni član. Zahvali se za pozdrav o priliki prihoda. Nadalje pa izvaja:

Zdi se mi, da ste zašli na napačno pot. V kolikor sem mogel danes razbrati, in po mojem skromnem mišljenju, mora Invalidska kreditna zadruga, če hoče izvršiti svoje namene, imeti zavest, da je organ izvršnega odbora. Na tem stališču smo vedno v Beogradu. Tam se zavedamo, da je bil Sred. odbor oni, ki nam je poveril nalogo, zato se zavedamo, da izvajamo vse praktične naloge v sporazumu z njim.

Niti Marinkovega, niti Rusovega predloga ni treba in naj jih raje umakneta. Povedal bom pozneje.

Akcije Beogradske a. d. 37.000 Din je podpisal, kakor vsi drugi, tudi Vaš izvršni odbor. Odtegnil je monopolski fond, ki ga je razdelil na podružnice. Preko 80% akcij je v rokah središnega in drugih odborov udruženja.

Denar ni izgubljen, ker akcije predstavlja jo vrednost. Nesporazumljenje, ki ga danes opažam, je samo majhna kriza, otroška bolezen, ki jo je treba preboleti. Tudi doli smo jih imeli. Kar se tiče naše zadruge v Beogradu, moram omenjati, da je bila preveč zaupna na pram ljudem. Zato je treba voz izvleči in ga postaviti na soliden temelj.

Pri tem moram omeniti tudi zaslugo tov. Grubiča iz Zagreba. Zadruga je sedaj notranje zdrava.

Ako se nam posreči predvidena akcija, bomo mogli dati tudi Vam kredit pod istimi pogoji, kakor ga daje Narodna banka.

Danes vidim tu dva tabora.

Stari oče je zadržal nekaj premoženja zase. Zato je nastal prepir.

Moje osebno mišljenje je, da zadruga nima pravice na ves monopolski fond. IO se je lahko poslužil pravice, ki mu jo je dal ljubljanski ali skopljanski kongres. Nasprotno trditev bi bilo težko dokazati pred sodnijo.

Stavil bi predlog:

Izvršni odbor naj odredi dva člana in zadruga 2 člana. Dotični naj izvolijo petega.

Zadevo naj preštudirajo in najdejo bazo poravnave.

Nato tov. Rus umakne svoj poprej stavljeni predlog.

Tov. Marinko pa izjavlja, da smatra zadevo za stvar zadrugnega odbora, sicer pa ni delegat in se njegov predlog ne smatra za veljaven.

Predlog g. dr. Ježa osvoji delegat tov. Štravs in ga stavi. Sprejet je bil soglasno.

Ker je želja, da se delegira iz izvršnega odbora enega člana iz Ljubljane in enega zunanjega, se določi takoj za zunanjega delegata tov. Rus.

Izvršni odbor naj imenuje še enega, zadruga pa dva svoja delegata. Sprejeto.

Besedo je dobil tov. Krušič, ki se je zahvalil najprej delegatom, da so mu jo dali. Rekel je, ako sem delal slabo, žigosajte me, delal sem pa gotovo dobro in slabo.

Toda hočem utemeljiti svoj izstop. Volitev lani se je vršila tiho, seveda ker je bilo sklenjeno že prej, da me odpravijo. Zato je predsednik diplomatsko sklical prvo sejo šele po 10. dneh. Ne kritikujem celega odbora, temveč njegovo večino. Izvolili so za tajnika tov. Benedika in navajali razloge, ki so meni dajali nezaupnico. Kriv je bil moj energičen nastop, ki je preprečeval gotove namere.

Navaja neko kinokoncesijo, plače, honorarje, barake, redukcije postopanje za zakon in obširno razklada delovanje odbora, ki se ni skladalo z njegovim mnenjem in pri čemur je hotel uveljaviti svojo voljo.

Posledica je bila, da je bil vržen na cesto tudi iz službe brez odpovedi pri organizaciji, za katero se je mnogo žrtvoval. Očita kukavičji nastop, osebne ambicije, koristolovstva, pri čemer se sklicuje na plače, honorarje ter očita tudi nezmožnosti. To vse v času, ko se je sprejemal zakon, za katerega ni IO nič naredil, temveč samo neko žalno sejo na magistratu.

Glede zakona predbaciva separatistični nastop, ki je baje zakrivil slab zakon in povzročitev nesporazumljenja v središnjem odboru.

Tov. Štefe odgovarja na vsa Krušičeva očitavanja ter se sklicuje na protidokaze.

Najprvo tov. Štefe, potem tov. Benedik in Osana ovračajo vse trditve tov. Krušiča, pojasnijo vse očitane akcije kot natolčevanje.

Tov. Žabkar da na glasovanje absolutorij. Medtem predlaga tov. Rus pohvalo.

Sledilo je glasovanje, na podlagi katerega je dobil odbor soglasni absolutorij potom večine pa še pohvalo.

Na dnevni red je prišel proračun.

Tov. Rus je predlagal, naj se postavka za koncesije v dohodkih zviša.

Votira naj se med izdatki nova postavka za brezobrestna posojila v znesku 75.000 Din, ki se dajejo posameznikom do najvišje svote po 5000 Din in sicer novim obrtnikom, trafikantom in osebam, ki ne posedujejo nepremičnin. Iz prebitka naj se vzame 100.000 Din kot fond za revne dijake in obrtne učence otroke vojnih žrtev. Iz tega naj se dajejo mesečne podpore po priporočilu občin in šol.

Tov. Bajželj hoče pojasniti glede postavke plače in honorarji. Se mu takoj pojasni. Dalje predlaga tov. Rus naj se postavka za podpore 65.000 Din izroči sorazmerno po članih podružnicam, ki naj jih delijo. Odpadejo pa vse prošnje za podpore na izvršni odbor.

Tov. Benedik smatra, da je svota, ki jo predlaga za dijake in učence nekoliko prevelika.

Tov. Tomc izjavlja, da bi bilo stališče IO otežkočeno s podeljevanjem podpor pri podružnicah z ozirom na potujoče vojne žrtve, ki se vedno oglašajo. Zato predlaga tov. Rus, naj za te določi IO postavko 5000 Din.

Tov. Benedik pripominja, da je IO po predvidevani postavki za podpore istih že letos izplačal za ca. 14.000 Din.

Tov. Rus. Ta znesek naj se unese kot posebna postavka v obračun.

Tov. Štavs predlaga, naj se cel proračun sprejme.

Na glasovanju je proračun z gori omenjenimi spremembami tov. Rusa soglasno sprejet. V imenu odbora za prošnje in pritožbe prečita tov. Petruša pregled vseh vlog.

Izvršni odbor Split pozdravlja brzojavno občni zbor in mu želi uspeha.

Predloge sta vložili podružnici Ljubljana in Jesenice, ki se sklenejo vpoštevati. Pred volitvijo pojasni tov. Tomc nova pravila, ki so bila sprejeta na zadnjem plenumu v Beogradu.

Ker pravila še niso potrjena in bo treba pozneje sklepati o njih na izrednih občnih zbora, se jih za sedaj še ne more vpoštevati.

Sestavi se kandidacijski odbor in sicer iz tov. Bajželja, Belina, Rusa, Štravs, Jenkota in Mira.

Sklene se voliti najprvo samo predsednika. Predlagan je bil tov. Štefe in izvoljen z enim protiglasom.

Tov. Štefe izjavlja, da ne prevzame, vendar pa se vda na prigovarjanja.

Kandidacijski odbor prečita sledeče kandidate: tov. Sterle, Benedik, Sernec, Tomc, Dornik, Peček, Bevc, Lebar, Mirtič in Vuk za upravni odbor; tov. Lotrič, Mikuš, Kandušar in Preša za namestnike upravnega odbora; tov. Osana, Plehan in Moser za nadzorni odbor, tov. Juvan in Belinc za namestnika nadzornega odbora.

Odbor je bil soglasno sprejet. Tov. Belin je apeliral naj se v bodoče rešujejo spori v udruženju pred razsodiščem, ki je za to postavljeno.

S tem je bil zaključen občni zbor, ki je trajal od 9. do 17. ure.

Da se spoznamo.

V 72. številki Jutra se oglašajo neki napredni invalidi, ki stresajo svojo jezo nad Izvršnim odborom.

Poznamo dotično skupino in poznajo jo tudi oni delegati, ki so imeli priliko slišati njene trike na občnem zboru, s katerimi je hotela izpodbiti zaupanje v nekatere odbornike izvršnega odbora.

Ker ji tam ni uspelo in je odnesla iz občnega zbora jako klaverno spoznanje, zato poskuša sedaj s pridevkom naprednosti, da more pokazati svoje nasprotnike v politični luči.

Po nepristranski organizacijski poti ni mogla najti argumentov, s katerimi bi mogla izpodbiti lojalnost odbora, ki je dobil od članstva zaupanje in ponovno izbiro.

Treba je bilo nastopiti opredeljeno, ker se na ta način lahko govori v drugačnem smislu.

Kakor je izvršni odbor v svoji notranjosti različen vendar pa popolnoma nepristranski, tako hoče govoriti na tem mestu popolnoma samo z invalidi in člani, ker v tem smislu so mu sveta pravila.

Predbacivanj, ki mu jih izraža dotična skupina, ali bolje rečeno četvorica pod vodstvom znanega diktatorja K., skoro ni treba dosti ovračati, ker jih noben pošten človek ne more smatrati za resna, najmanj pa naši invalidi, ker so to pokazali na občnem zboru.

Vendar pa hočemo z ozirom na očitavanja pokazati oni skupini, kako je podla in smešna. Čeprav trdi, da je izvršni odbor stopil pred občni zbor s poročilom iz samih fraz, je kljub protinastopu četvorice z demagogijami žel pohvalo. Zato delo izvršnega odbora ni moglo biti tako puhlo.

Najpodlejša je trditev, da je ljubljanski izvršni odbor zapečatil s svojim netaktnim nastopom usodo invalidskega zakona. Kdo bo verjel, da je imel o invalidskem zakonu odločati posamezni izvršni odbor. Kakor po večini delegati drugih izvršnih odborov, sta tudi ljubljanska delegata nesla slovensko spomenico na razne klube in mesta. Dokaz naj bo, da je bila poleg ljubljanske, prečitana v parlamentu tudi zagrebška resolucija. Ni pa res, da bi bila re-

»VZAJEMNA POMOČ«, POSOJILNA IN GOSPODARSKA ZADRUGA V LJUBLJANI,

reg. zadr. z omej. zav.

VABILO

na

I. redni občni zbor, ki se vrši v sredo dne 14. aprila t. l. v čitalnici Invalidskega doma ob 19. uri zvečer.

Dnevni red:

1. Otvoritev.
2. Čitanje zapisnika o ustanovnem občnem zboru.
3. Poročilo uprave.
4. Poročilo nadzorstva.
5. Odobrenje računskega zaključka za poslovno leto 1925.
6. Podelitev absolutorija dosedanji upravi.
7. Sprememba pravil.
8. Volitev nove uprave.
9. Slučajnosti.

Opomba: Ako bi občni zbor vsled nezadostne udeležbe članov ne bil sklepčen ob določeni uri, se isti vrši pol ure pozneje ob vsakem številu članov na istem prostoru in z istim dnevnim redom.

Jos. Marinko, l. r.

Pero Modic, l. r.

solucija sestavljena samo o težnjah slovenskih invalidov, temveč vseh in je bila kot taka tudi za bazo resoluciji središnega odbora. Vse resolucije so bile v bistvu enake, ker je združeno nastopalo edinstveno z enakimi težnjami.

Središnemu odboru ni mogel noben izvršni odbor onemogočiti edinstvenega nastopa, ker je pri zadnjem predelavanju zakona v kolikor je mogel sodeloval edino samo zastopnik središnega odbora.

Da je kljub temu izpadel neenak zakon, je najmanj kriv ljubljanski izvršni odbor, ker zakon dela razliko edino za srbske oficirje, za katere se ljubljanski izvršni odbor ni mogel separatistično zavzemati.

Drugače pa je zakon popolnoma enakopraven. Nikdar pa se ni v edinstvenem združenju kaj takega drug drugemu predbacivalo in so vezi še vedno čvrste, kar se je pokazalo posebno na zadnjem plenumu pri sprejemanju novih pravil ter je obljubil tudi delegat, da se udeležijo našega občnega zbora, le radi službenih težkoč, se to ni zgodilo.

Ljubljanski izvršni odbor ni angažiral Zveze bivših vojakov za reševanje invalidskega vprašanja, temveč mu je ista ponudila samo svojo pomoč ter si je upala med tem, ko je javnost v kritičnem času precej molčala z nami vred protestirati in pošiljati spomenice.

Nismo in ne bomo odklanjali pomoči od nobene strani ter smo celo prosili tudi druge korporacije, da so se udeležile našega protestnega zborovanja, pa tudi Savez dobrovoljcev in Udruženje rez. častnikov, katerim nikakor danes ne odrekamo njihove naklonjenosti.

Zveza vojakov pa je vseeno, čeprav dotični napredni invalidi tako težko vidijo v njej bivše kurate po našem prepričanju močna in za nas tudi koristna tovariška organizacija, ki ima lepe namene in veliko tudi naprednjakov med seboj, vendar pa se počutili v njej popolnoma na mestu, ne da bi grozili uglednemu vojnemu tovarišu s pendrekom po gostilnah, kakor se je zgodil slučaj pri četvorici, ki danes blati mirno stanovsko zvezo.

Ravno nasprotno kakor naši obrekovalci trdijo, da izvršni odbor zadržuje razvoj invalidske zadruge, lahko trdi izvršni odbor. Zadržuje, ki je popolnoma samostojna, se brani sprejeti za člane naše odbore in tako ovira razvoj udruženja v zadruzi.

Malenkostni odtegljaj, ki ga je napravil izvršni odbor, je bil sklenjen za druge svrhe, vendar pa ga hoče izvršni odbor dati v obliki deležev zadrugi, katero je sam ustanovil, zato hoče, da bo koristila v prvi vrsti vojnim žrtvam in njihovi organizaciji. Glede potnih stroškov rečemo lahko samo to, da se 50 podružnic in kongresa v Skoplju ne obhodi s samokolnico, če bi pa stavili za primer kongres v Ženevi, bi nam lahko eden od štirih naprednih širokoustnežev še marsikaj pritrtil. Tudi nismo metali zelo zaslužnega člana na cesto, temveč prosili ga, naj ostane in dela, ne pa politizira in išče osebnih zapletljivost, kar pa ni hotel, ker mu ni bil glavni cilj delo.

Ker je imel izvršni odbor na občnem zboru polno zavest, da je storil dosti, je sedel polnoštevilčen za zborovalno mizo in se mu radi onih štirih kričakov, ki so prišli razbijati, ni bilo treba onesvestiti.

G. dr. Jež pa je pač dal injekcijo, toda onim štirim, ki so morali vsled nje marsikaj preboleti. Za svoje dobro, radi katerih je častni član in ker se na svoje stroške žrtvuje za dolgo pot, bi bil pa kmalu oni nazvani tajinstveni avto opljuvan kot iskoriščevalno vozilo.

Delegati bodo znali sedaj že ceniti one ljudi, ki jim danes predbacivajo, da niso umeli zastopati invalidskih interesov, še bolj pa tov. Zdravko Rus, ki radi svojega pravičnega nastopa za invalidske interese v njihovih očeh ni več Jugoslovan.

Kako koristni so se pokazali, naj znači podlo dejstvo, da ščuvajo celo poslance proti interesom udruženja.

Le edina trditev, ki so jo pravično navedli je ta, da se velika dela vstvarjajo ne v političnem intrigantstvu in osebnem koristolovstvu, temveč v žrtvah in medsebojnem sodelovanju.

Naše gibanje.

Podružnica na Vrhniki vabi vse svoje člane in članice na sestanek, ki se vrši dne 11. aprila t. l. točno ob 10. uri dopoldne v gostilni g. Drašlerja na Vrhniki.

Sestanek je zelo važen, ker se bomo pogovorili o novem invalidskem zakonu in drugih zadevah s tem v zvezi. Udeležba za člane podružnice je obvezna.

Dramatični odsek podružnice na Vrhniki, je priredil dne 20. t. m. igro »Žena vrag«, drama v 5. dejanjih. Kljub nekaterim neprijetno-

stim je igra prav dobro uspela. Pri tem gre predvsem zasluga požrtvovalnemu tov. Mušetu, ki je največ pripomogel k uspehu. Podružnica se tudi toplo zahvaljuje društvu Sokol za brezplačno prepušitev dvorane in drugo naklonjenost. Cenjenemu občinstvu, ki je posetilo igro ter vsem drugim sodelujočim iskrena hvala. Naj bi izvolili ostati tudi v bodoče tako naklonjeni.

Podružnica U. V. I. Brežice je imela svoj redni občni zbor dne 21. marca 1926. Tovariš predsednik Anton Žerjav je otvoril občni zbor, pozdravil navzoče člane kot delegata IO tov. Ivana Pečeka, kateri je bil na predlog tov. A. Žerjava izvoljen za predsednika občnega zbora. Iz poročil odborikov je razvidno, da se je imela podružnica boriti z raznimi težkočami, vendar so bili vsi odboriki na svojem mestu in vsled tega je uspeh zadovoljiv, za kar jim je podal občni zbor absolutorij. Novi odbor je sledeči: Tov. Anton Žerjav, predsednik, tovariši Alojzij Klofuta, Anton Ilovcar, Ivan Šaver, Ivan Cerjak, Josip Vimpolšek upravni odbor, Perkman in Pintarič Martin namestnika upravnega odbora, I. Petan, Franc Pintarič, Franc Cizelj nadzorni odbor, Metličan in Vidmar namestnika nadzornega odbora. Tov. delegat Iv. Peček je obrazložil dobre in slabe strani invalidskega zakona, podal poročilo o delovanju IO v Ljubljani in pozval članstvo naj se naroča na naše glasilo »Vojni invalid«. Članstvo je njegovim izvajanjem sledilo z največjim zanimanjem. Ker se ni nihče več oglašil k besedi, je tov. predsednik zaključil občni zbor.

V Beltincih je potekel občni zbor dne 23. januarja 1926 ob sijajni udeležbi. Ob 13. uri ga je otvoril v prostorih g. Huberja tov. Rengov. Kljub slabemu vremenu so prišli tovariši in tovarišice iz najbolj oddaljenih krajev. Tov. Hajdinjak, ki je občni zbor vodil, je pozdravil navzoče. Tov. Sebianič kot tajnik in blagajnik je podal poročila o delovanju odbora in položaju. Premožnja je 1639 Din 25 p. Pri volitvi se je sestavil nov odbor iz tov. preds. Hajdinjak, podpreds. Rengov, tajnik in blagajnik Sebianič, odboriki Perša, Horjan, Tratnjek, Horvat, Sebian in Jerebič, nam. Matko in Finfonja, nadz. odb. Žizek, Somen, nam. Antolin Ignac in Antolin Jožef. Končno se je pojasnila prijava po novem zakonu.

Cerknica. Redni občni zbor naše podružnice se je vršil dne 28. februarja 1926. Tov. predsednik Zupan je otvoril občni zbor, pozdravil navzoče in prešel na dnevni red. Občni zbor je vodil na predlog delegata IO tov. Zupan. Po poročilih upravnega in nadzorn. odbora podal članstvo odboru za njegovo delovanje absolutorij. Tov. delegat Albin Bevc je poročal o delovanju IO v borbi za zboljšanje inval. zakona, pojasnil slabe in dobre strani istega in dajal pojasnila na razna vprašanja od strani članstva. K besedi se je oglašil tudi gosp. okrajni sodnik dr. Bavdek, ki je v kratkih in jedrnatih besedah orisal pomen naše organizacije in pozival članstvo, da se naj naroči na naše glasilo »Vojni invalid«. Članstvo je njegovim izvajanjem sledilo z največjim zanimanjem. Novi odbor je sledeči: Tov. Andrej Mlinar predsednik, tov. Franjo Frank, Franc Broniselj, Andrej Sivec, Franc Skrlj odboriki upravnega odbora, Jakob Kermarnar, Ivan Čekoda, Josip Zalar namestniki, Franc Benčan, Gregor Zorc, Ivana Škerlj nadzorni odbor, Jakob Rožanc, Josip Skerlj namestniki nadzorn. odbora.

Črnomelj. Pri nas se je vršil redni občni zbor dne 21. marca 1926., katerega je vodil tov. Peter Mavrin. Po poročilu uprave je podal občni zbor absolutorij vsem odborikom, razen bivšemu blagajniku »dokler ne zadosti svojim dolžnostim«. V novi odbor so bili izvoljeni sledeči tovariši: Mavrin Peter, predsednik, Cimarčič Miko, Mole Peter, Wirček Andrej, Stariha Janez, Kuzma Jure, Malnerič Martin, Ivec Katarina, Horvat Jure, Bahor Ivan, Jakša Ferdinand, Svetič Peter, v upravni in nadzorni odbor in njih namestniki. Tovariš delegat Ivo Sterle je obrazložil slabe in dobre strani invalidskega zakona, pozival člane k složnosti in dal pojasnila članom na razna vprašanja. Ko je bil dnevni red izčrpan, je zaključil predsednik dobro uspeli občni zbor.

Občni zbor v Gorjah pri Bledu. Dne 2. februarja t. l. se je izvršil redni občni zbor tukajšnje podružnice. Vodil ga je predsednik tov. Cundrič. Podružnica je kakor prejšnja leta dobro delovala. V blagajni je 6081 Din. Odbor sestoji iz tov. preds. Jernej Cundrič, podpreds. Jožef Zajc, tajnik in blagajnik Franc Peterman, odborika Valentin Lipovec in Vinko Rožič. Nadzorni odbor Miha Bregant, Franc Vogelink in Franc Ambrožič. Delegat tov. Bevc je končno poročal o stanju vprašanja.

Podružnica v Murski Soboti poziva vse svoje člane, ki niso plačali članarine, da jo ta-

koj plačajo. Nekateri so že dve leti na dolgu. Oni, ki niso vzeli še novih članskih knjižic, naj pridejo po nje. Prosi pa tudi še ne včlanjene vojne žrtve, da se organizirajo. Podružnična pisarna je v Tajlekovih hiši nasproti bolnice. Uradne ure so vsako nedeljo in praznik ter na sejmi dan od 9.—13. ure. Oni, ki so naročeni na Vojnega invalida, naj ta razglas povejo drugim. Agitirajo naj tudi za nove naročnike lista. Naročniki se sprejemajo v podružnični pisarni med uradnimi urami.

Sprejme se učenka. Vojna sirota se sprejme kot učenka v fotografski atelje Jakob Kališnika vd. v Zagorju ob Savi. Oskrba v hiši. Ponudbe na »Marija Kališnik, fotografinja in posestnica v Zagorju ob Savi, št. 125.«

Stroški delegatov. Izvršni odbor mora imeti potne račune delegatov, ki so se udeležili občnega zbora v Ljubljani dne 25. III. t. l. najkasneje v enem mesecu. Onim delegatom, ki bi jih tekom enega meseca ne poslali, se potni računi ne bodo vpoštevali.

Legitimacije za vožnjo. Direkcija državnih železnic v Ljubljani objavlja pod št. 62.781—VI/26 dne 2. III. t. l. sledeče:

Vsem postajam, gg. transportnim kontrolorjem, vlakovnim preglednikom.

Gospod minister za promet je odredil z odlokom M. S. br. 4415/26 z dne 15. II. t. l., da izdaja vojnim invalidom legitimacije za vožnjo po polovični ceni za privatna potovanja Udruženje vojnih invalidov, Središni odbor, kakor je to predpisano z rešenjem M. S. br. 451/25 (vidi okrožnice 167/VI/25 in 218—VI/25) a onim invalidom, ki se nečejo posluževati legitimacij udruženja, izdaja legitimacije Ministrstvo socialne politike. Te legitimacije, na podlagi katerih je istotako izdajati 1/2 karte, so slične legitimacijam (godišnjim uverenjem), katere izdaja udruženje. — Direktor: Dr. Borko s. r.

Izgnubil je uverenje. Tovariš Anton Kuhar iz Boštajna pri Sevnici nam javlja, da je izgubil letno uverenje za trikratno polovično vožnjo. Izdano je bilo dne 3. II. 1926 pod št. 10.985 pri podružnici v Ljubljani. Kdor bi našel uverenje, naj ga vrne gori omenjenemu tovarišu.

Ponudba zasluzka. Neka mlekarna in si rarna iz Slavonije nas prosi, da priporočimo zanesljivo osebo (omenja tako osebo brez ene roke), ki bi hotela prevzeti raznašanje po okoliškem trgu in sicer vsak dan od 2—3 kg masla in trapistovskega sira. Zato bi dobil dotični poleg oskrbe 300 Din mesečno.

Ponudbe naj se vlagajo na Upravištvu Vojnega invalida Ljubljana, Šentpeterska vojašnica, z opisom invaliditete in osebnega stanja.

Poziv rokodelcem. Naša zadruga »Vzajemna pomoč« pripravlja akcijo, ako se ji posreči vpeljati neko delavnico, v kateri bi mogla zaposliti nekaj vojnih invalidov.

Za nameravano podjetje bi prišli za sedaj v poštev invalidi sedlarji, čevljarji in krojači.

Da bo imela pregled, kolikoj moči bi dobila eventualno na razpolago, pozivlja invalide sedlarje, čevljarje in krojače, ki bi reflektirali na zaposlenje v Ljubljani, ako bi mogla zadruga uresničiti svoje namere, da se javijo na naslov »Vzajemna pomoč, posojilna in gospodarska zadruga v Ljubljani, Šentpeterska vojašnica, najkasneje do 15. aprila t. l.

Zopet eden. Dne 15. marca t. l. je umrl v Invalidskem domu v Celju vojni invalid ter dolgoleten in vesten član tukajšnje podružnice **Konc Alež**, rodod iz Gorič pri Golniku na Gorenjskem. Naj mu bode lahka zemlja, za katero se je žrtvoval, njegovim ostalim pa naše sožalje.

V KORIST INVALIDOV.

V »Jutru« je izšel dolg dopis, podpisan »Napredni invalidi«. Tem »naprednim invalidom« (?) je občni zbor »Izvršnega odbora« v Ljubljani jasno povedal, da osebne stvari ne spadajo v organizacijo. Tega par oseb ni kakor ni moglo razumeti in skoval se je omenjeni članek v »Jutru«, ki govori o vsem, samo nobene stvarnosti. In zato se tudi ne splača odgovarjati. Le eno je značilno v tem članku. In to prinašamo dobesedno:

»Napredno javnost in napredne narodne poslance pa pozivamo, da odklonijo podporo vsaki akciji, ki bi jo podvzel sedanji ljubljanski izvršni odbor...«

Tako piše in govori pač le samo zagrizen prepirljivec, ki mu je lastna oseba več nego interesi vojnih žrtev.

Zalostno!

Izdaja Udruženje vojnih invalidov.

Odgovorni urednik: **Miha Sernec.**

Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani.

Zanjo odgovarja: **France Štrukelj.**